

Κυριακή των Απόκρεω.

Αρχιμανδρίτης Λουκάς Τσιούτσικας.

Τριώδιο

**«και αφορεί αυτούς απ' αλλήλων ώσπερ ο
ποιμήν αφορίζει τα πρόβατα από των ερίφων»
(Ματθ. 25:32)**

Σήμερα, όπως είναι γνωστό, είναι η Κυριακή των Απόκρεω, η οποία ονομάζεται έτσι διότι σήμερα το βράδυ σταματούν οι χριστιανοί να τρώνε το κρέας, και από αύριο αρχίζει η εβδομάδα της Τυρινής, κατά την οποία τρώμε όλα τα υπόλοιπα και όλες τις μέρες, γίνεται δηλαδή η λεγομένη λευκή νηστεία, προκειμένου από την Καθαρά Δευτέρα να μπούμε στην καθ' αυτό νηστεία.

Ονομάζεται όμως η σημερινή ημέρα και Κυριακή της Κρίσεως, καθότι «μνειάν ποιούμεθα της Δευτέρας και αδεκάστου Παρουσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» και της φοβεράς κρίσεως που θα επακολουθήσει.

Όταν έλθει λοιπόν ο Χριστός μας με όλη του τη θεϊκή δόξα και μαζί του όλοι οι άγγελοί του, τότε θα καθίσει στο θρόνο της άκτιστης δόξας του και θα μαζευτούν μπροστά του όλα τα έθνη, όλοι όσοι έζησαν μέχρι την ώρα εκείνη, και θα τους ξεχωρίσει, όπως ο βοσκός χωρίζει τα

πρόβατα από τα κατσίκια. Τα πρόβατα θα τα βάλει δεξιά και τα κατσίκια αριστερά.

Θα πει δε σε αυτούς που θα βρίσκονται δεξιά: «Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου και κληρονομήσατε τη βασιλεία που σας ετοιμάστηκε από την αρχή του κόσμου. Διότι πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και με ποτίσατε, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε, γυμνός και με ντύσατε, άρρωστος και με επισκεφθήκατε, στη φυλακή και ήρθατε να με δείτε».

Στην απορία δε των δικαίων τότε είδαν και πρόσφεραν στο Χριστό τα όσα προαναφέρθηκαν, θα απαντήσει: «Εφόσον τα κάνατε σε έναν από τους ελάχιστους αδελφούς μου, σε μένα τα κάνατε».

Στους άλλους, που θα είναι στα αριστερά, θα πει: «Φύγετε από μενα και πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά που ετοιμάστηκε για το διάβολο και τους αγγέλους του. Διότι ενώ με είδατε πεινασμένο, διψασμένο, ξένο, γυμνό, άρρωστο και στη φυλακή δεν μου προσφέρατε τίποτε».

Και όταν τον ρωτήσουν, τότε τον είδαν σε κάποια ανάγκη και δεν τον εξυπηρέτησαν, θα τους απαντήσει: «Εφόσον δεν κάνατε το καλό σε έναν από τους άσημους αδελφούς μου, ούτε σε μένα το κάνατε».

Και αυτοί μεν θα απέλθουν στην αιώνια κόλαση, οι δε δίκαιοι θα ζήσουν την αιώνια ζωή.

Αυτή είναι, κάπως απλά και συνεπτυγμένα, η εικόνα της μέλλουσας και τελικής κρίσεως, την οποία μας έδωσε ο Χριστός, και ας προσπαθήσουμε τώρα να προσέξουμε και να εξηγήσουμε κάποια της σημεία.

Καταρχάς, ας τονίσουμε ότι την είπε το αψευδές στόμα του Κυρίου μας. Αυτό σημαίνει ότι θα γίνει οπωσδήποτε. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία για την πνευματική-χριστιανική μας ζωή. Όπως ο αθλητής έχει το νου του στον στόχο, στο τέρμα, και εγκρατεύεται και προπονείται για να επιτύχει αυτόν τον στόχο, έτσι και εμείς χρειάζεται να έχουμε συχνά-πυκνά το νου μας στο θάνατο και την κρίση. Να μη καλοστρωνόμαστε και βολευόμαστε σε αυτή τη ζωή, αλλά να προετοιμαζόμαστε για να δώσουμε την «καλή απολογία». Να καταστήσουμε τον εαυτό μας κατάλληλο για να κληρονομήσει την αιώνια, τη θεϊκή ζωή. Ή καλύτερα να αρχίσουμε από τώρα να ζούμε την αιώνια ζωή. Να φροντίσουμε, ενόσω έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά σε αυτή τη ζωή, να αποκτήσουμε όλα εκείνα που ζήτησε ο Χριστός προκειμένου να πει: «Δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν».

Ζήτησε την αγάπη, μέσα στην οποία είναι και όλες οι άλλες αρετές. Για να κληρονομήσουμε τη βασιλεία του Θεού πρέπει να είμαστε παιδιά

του και μάλιστα πραγματικά και ζωντανά. Υιός του Θεού αγαπητός είναι ο Χριστός. Και εμείς γινόμαστε αγαπητοί υιοί και θυγατέρες του Θεού, μόνο αν γίνουμε ένα με το Χριστό με το άγιο Βάπτισμα, και στη συνέχεια είμαστε ζωντανά μέλη του Σώματός του, της Εκκλησίας του, με την κοινωνία του Σώματος και του Αίματός του αλλά και με τις άγιες αρετές, και μάλιστα της ταπεινώσεως και της αγάπης.

Και αυτά, επαναλαμβάνουμε, πρέπει να γίνουν στην παρούσα ζωή. Εάν δεν γίνουν εδώ, μη περιμένουμε να γίνουν εκεί. Εδώ είναι το στάδιο των αγώνων και της προετοιμασίας. Εδώ πρέπει να θεραπευτεί η ψυχή μας, από εδώ πρέπει να έχουμε αισθητή μέσα μας την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, που πρώτος και κύριος είναι η αγάπη. Εκεί είναι το στάδιο της κρίσεως και της ανταποδόσεως. Της χωρίς τέλος θεϊκής ζωής ή της ατέλειωτης κολάσεως την οποία ζει ο αμετανόητος διάβολος.

Δεύτερον. Γνωρίζουμε, ιδιαίτερα με τις παραβολές του τελώνου και Φαρισαίου καθώς και του ασώτου υιού, ότι ο Θεός μας είναι Θεός συγνώμης, ελέους, αγάπης. Πώς τώρα παρουσιάζεται ως αυστηρός Κριτής ο οποίος στέλνει κάποιους στο «πυρ το αιώνιον»; Μήπως αλλάζει ο Θεός; Ας αναφέρουμε δύο παραδείγματα.

Ο ήλιος με την ακτινοβολία του φαίνεται να προκαλεί δυο διαμετρικά αντίθετα αποτελέσματα. Όταν πέσει πάνω στον σκληρό πάγο τον μαλακώνει, τον κάνει νερό. Όταν πέσει πάνω στη μαλακιά λάσπη τη σκληραίνει. Δεν αλλάζει ο ήλιος ούτε η ακτινοβολία του αλλά έχουμε διαφορετικά αποτελέσματα διότι αλλάζει η φύση των σωμάτων πάνω στα οποία πέφτει.

Και κάτι πιο ανθρώπινο. Η παρουσία του ίδιου ανθρώπου χαροποιεί εκείνον που τον αγαπά, και στενοχωρεί, «καίει» εκείνον που τον μισεί, τον εχθρεύεται.

Και ο Θεός πάντα και προς όλους είναι αγάπη. Αλλά η αγάπη του Θεού ευφραίνει τους αγίους, εκείνους δηλαδή που τον αγαπούν, και θλίβει, κατακαίει τον διάβολο διότι εχθρεύεται τον Θεό.

Στον παρόντα αιώνα, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του ο Χριστός μακροθυμεί. Διακριτικά αποκρύπτει την παρουσία του και αφήνει τον καθένα να διαλέξει: το Χριστό και τη ζωή του Χριστού ή τη ζωή χωρίς Χριστό, τη ζωή, την κόλαση που ζει ο διάβολος.

Όμως αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον. Κάποτε θα μπουν τα πράγματα στη θέση τους. Αφού καθένας σταθεροποιηθεί σ' αυτό που διάλεξε, θα ξαναέλθει ο Χριστός ως Κύριος των πάντων, θα

κατάσθησει εμφανή την Παρουσία του, οπότε καθένας, ανάλογα με αυτό που επέλεξε και έγινε, ανάλογα με τη μετάνοια ή την αμετανοησία του, θα πάρει τη θέση του.

Οι μετανοημένοι που αγάπησαν το Χριστό και τους αδελφούς του θα τον βλέπουν και θα χαίρονται· θα κληρονομήσουν την αιώνια ζωή της αγάπης του Χριστού. Οι αμετανόητοι που δεν θεράπευσαν την καρδιά τους, που δεν απέκτησαν την ανιδιοτελή, τη θυσιαστική αγάπη του Χριστού, θα έχουν σκοτάδι πνευματικό και κόλαση αιώνια, χωρίς τελειωμό, εφόσον «εν τω Άδη ουκ έστι μετάνοια».

Αυτή την αιώνια κόλαση φοβούμενοι και την αιώνια ζωή αγαπώντας, ας φροντίσουμε, εκμεταλλευόμενοι τη μακροθυμία του αγίου Τριαδικού Θεού, ενόσω έχουμε τα μάτια ανοιχτά στην παρούσα ζωή, να αποκτήσουμε την αγάπη που θυσιάζεται, με τη φλότιμη προσπάθειά μας και προπαντός με τη χάρη του Χριστού, για να αξιωθούμε της εκ δεξιών του παραστάσεως, μαζί με την Παναγία Μητέρα μας και με όλους τους αγίους. **Αμήν.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>